

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 306/2026
19.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. тачка 1) и 2) КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног АА, поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Зајечару К 64/24 од 02.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 19.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног АА, поднет против правноснажне пресуде Основног суда у Зајечару К 64/24 од 02.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару К 64/24 од 02.12.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. тачка 1) и 2) КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године. Истом пресудом, на основу члана 89а КЗ, окривљеном је изречена мера безбедности забране приближавања и комуникације са оштећеном, тако што је окривљеном забрањено да прилази оштећеној ББ на удаљености од 100 метара, да прилази простору око места њеног становања на удаљености од 100 метара као и свака даља комуникација са њом, у трајању од три године од правноснажности пресуде. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде. Оштећена ББ је упућена да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Кж1 4/25 од 19.03.2025. године делимичним усвајањем жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Предрага Станковића, преиначена је пресуда Основног суда у Зајечару К 64/24 од 02.12.2024. године, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Зајечару окривљеног АА за кривично дело прогањање из члана 138а став 1. тачка 1) и 2) КЗ, због ког је оглашен кривим првостепеном пресудом, утврдио казну затвора у трајању од једне године која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, које не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова напусти

просторије у којима станује, суд ће одлучити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора. У преосталом делу, жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Предрага Станковића, одбијене су као неосноване и првостепена пресуда, у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведене правноснажне пресуде првостепеног суда захтев за заштиту законитости поднео је окривљени АА, због повреде закона из члана 37. ЗКП и повреде права на правично суђење из члана 32. Устава Републике Србије.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац, а ставом 3. истог члана, прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

У конкретном случају, окривљени АА је лично поднео захтев за заштиту законитости, на шта у смислу цитираних законских одредби није овлашћен, па Врховни суд налази да је захтев за заштиту законитости окривљеног поднет од стране неовлашћеног лица и самим тим недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник
Сања Живановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић